

ragraph er aldeles utilstrækkelig i saa Henseende; thi for det Første indrømmes Beskættelsen i § 14 kun som en Raade, medens det bør være en Ret, og for det Andet gjøres den afhængig af et Skjøn, istedetfor at den bør stee efter bestemte Regler. Det er netop Indkomsskatens Fortrin, at den fastsættes efter bestemte Regler og ikke, som ved Rigning paa Formue og Leilighed, efter et Skjøn. Endelig kan man heller ikke sige, at der med Hensyn til den nævnte Paragraph har dannet sig en Praxis, som anbefaler den. Den er kun kommen til Anvendelse i meget saa Tilfælde, og der, hvor det er stæet, har den efter min Erfaring ingenlunde været anvendt tilstrækkeligt, man har ingenlunde givet den Beskættelse, som Bedkommende kunde være berettiget til. Jeg troer derfor, at man ligefrem bør optage en Bestemmelse i Loven, der fastsætter et bestemt Afslag i Skatteindtægten efter Familiens Størrelse; i alt Fald maa det gjøres for Indtægter under en vis Sum, f. Ex. 2000 Rd., og i de høiere Indtægter burde det ogsaa principmæssigt stee, men det kan jo vel siges, at for en Mand, der har 50,000 Rd. om Aaret, er det ligegyldigt, om han har to eller flere Børn.

Der er Noget, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden, og det er, at det forekommer mig, at man ikke kan lade være at tage Hensyn til Indtægtens Oprindelse. En Indtægt af 1200 Rd. er ikke det Samme i alle Tilfælde. Den Mand, der erhverver 1200 Rd. ved sit Arbejde, kan efter min Mening ikke beskattes saa højt som den, der har 1200 Rd. i Rente af en Kapital. Det vil let sees, at de 1200 Rd., som tjenes ved Arbejde, ikke ere saa sikke som de 1200 Rd., der faaes i Rente af en Capital, thi der kan komme den Tid, da Bedkommende ikke kan arbejde, og der kan ogsaa komme den Tid, hvor han døer, og Familien har da Intet, hvorimod Capitalen er lige god, enten Eieren bliver syg eller døer, thi Familien har den jo paa Rente. Det er altsaa aabenbart, at efter Retfærdighedsprincippet bør det Beløb, der erhverves igjennem Rente, beskattes høiere end det samme Beløb, der erhverves ved personligt Arbejde.

Da Lovudkastet overhovedet foreligger, vil jeg tilraade, at man griber Leiligheden til at fjerne adskillige Tvivl, der have været tilstede med Hensyn til Fortolkningen af den tilstede-værende Lov. En af disse Tvivl angaaer Laan. Bestemmelsen herom veed jeg har været urigtigt fortolket i Rigningscommissionen; man har nemlig betragtet Laan som Indtægt, idet man har forlangt Indkomsskat af den Mand, der har gjort et Laan. Naar en Mand har laant 1000 Rd., saa har man sagt til ham: Du har, foruden det, Du ellers har haft i Indtægt, tillige haft en Indtægt af 1000 Rd., men dette er urigtigt, aldeles urigtigt. Det har heller ikke Medhold i Loven, og jeg mener derfor, at det bør forebygges ved en tilspøjet Bestemmelse. — Der er et andet Punkt, som ogsaa har været Gjenstand for Tvivl, nemlig hvilket Aar det er, der menes, hvori man skal have boet i Communen for at erlægge fuld Skat. Den Fortolkning, som er bleven gjort gjældende, og som jeg efter Ordene troer er rigtig, gaaer ud paa, at det ikke er det samme Aar som det, hvorefter Skatteindtægten beregnes. Denne Fortolkning er uheldig. Jeg troer, det var ønskeligt, at det Aar, man skal have boet i Communen, og Aaret, hvoraf den skattepligtige Indtægt skal beregnes, bliver det samme. Jeg skal tillade mig, hvis der ikke bliver nedsat noget Udvalg i denne Sag, thi i saa Fald vil Opmærksomheden allerede være henledet derpaa, til 2den Behandling at forsøge at stille Enbringforslag i de af mig angivne Retninger.

J. Mee: Det ærede Medlem for Helsingør (Alders) har tildeels udtalt, hvad jeg vilde have sagt, og jeg kan derfor indskrænke mig til at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til §§ 1 og 3. I § 1 staaer der, at de Blanquetter, som tidligere ere sendte til Bedkommende, skulle de nu ifølge Beskjendtgjørelse i Aviserne selv afhente. Dette forekommer mig at være en mindre heldig Bestemmelse, som sandsynligvis vil bevirke, at Selvangivelse langt sjældnere vil blive brugt, end ellers har været Tilfældet, da en saadan Beskjendtgjørelse i Aviserne meget let vil kunne undgaae Bedkommendes Opmærksomhed. Angaaende § 3 har jeg en Bemærk-